

[Finansministeren.]

hr. Th. Mikkelsen var inde på — at fremskaffe de nødvendige midler som om, på hvilken måde man kan lede den opsparing, der nu engang foretages, ind i industriens og særlig dens nystartede virksomheder.

Det ærede medlem hr. Foged gentog sit tidligere fremsatte ønske om lempeligere administration af loven vedrørende de udlånte Marshallmidler og henviste bl. a. til et tilfælde, hvor der i anledning af frasalg af en hedeparcel er krævet indfrielse af Marshalllånet. Jeg kan i anledning deraf oplyse, at vi i finansministeriet, siden vi i sommeren 1956 indførte den lempeligere praksis, har bevilget ca. 85-90 pct. af de indkomne andragender om gælds overtagelse, og at andragender om tilbage-rykning (omprioritering) ligeledes er bevilget i henimod 90 pct. af samtlige tilfælde.

Andragender om relaxation ved salg af parceller bevilges i almindelighed, når salgsprovenuet anvendes til forbedring af ejendommen eller til indkøb af besætning og inventar. I de nu altså forholdsvis få tilfælde, hvor andragender om relaxation eller omprioritering ikke kan bevilges, skyldes dette, at salgsprovenuet eller omprioriteringsprovenuet agtes anvendt til formål, der ikke vedrører forbedring af ejendommen eller indkøb af besætning eller inventar. Det ærede medlem hr. Fogeds ønske om, at der ikke stilles krav om indfrielse eller ekstraordinære afdrag, når blot Marshalllånet ligger inden for 110 pct. af panteværdien, kan jeg ikke imødekomme. Jeg kan som tidligere gentagne gange fremhævet ikke anerkende en sådan praksis. Jeg må forbeholde mig ret til at kræve indfrielse eller afdrag i de tilfælde, hvor det skønnes urimeligt at Marshalllånet fortsat skal blive indestående. I øvrigt kan jeg tilføje — og det tror jeg det ærede medlem er klar over — at afslag ofte bliver givet i første omgang, fordi sagerne er dårligt oplyst, men at afgørelsen senere bliver ændret, når der fremkommer fyldestgørende redegørelse for, hvad provenuet skal anvendes til. Den sag, det ærede medlem nævnte, er i og for sig et eksempel på den sidste betragtning. Jeg tror også, denne sag vil ordnes til alles tilfredshed.

Det ærede medlem hr. Adam Møller

fremdrog en i ombudsmandens beretning for 1956 omtalt sag, hvori ombudsmanden har givet udtryk for, at jeg burde have berigtiget visse over for mig fremsatte urigtige påstande. Det ærede medlem har i forbindelse hermed fremført den opfattelse, at jeg burde have indtaget en mere imødekommende holdning over for den — som det ærede medlem sagde — ganske berettigede konklusion, som ombudsmanden her var kommet til.

Af hensyn til de ærede medlemmer, som måske ikke er fuldt bekendt med den foreliggende i sig selv, synes jeg, ret ubetydelige sag, skal jeg oplyse, at der ikke her er rejst spørgsmål om berettigelsen i min afgørelse af selve sagens realitet. Det, der er rejst spørgsmål om, er alene, hvorvidt der var anledning for mig til at berigtige en af det pågældende firmas konsulent fremsat påstand om, at jeg, forinden indstilling til mig var afgivet, skulle have givet løfte om et bestemt udfald af sagen. Denne påstand var åbenbart urigtig, hvilket den pågældende da også senere har måttet erkende over for ombudsmanden. Derfor kan konsulentens påstand om, at han har foranlediget foretaget indkøb på grundlag af mit løfte, ikke holde stik, når han, som han har indrømmet, ikke har fået et sådant løfte.

Ombudsmanden har i sin beretning givet udtryk for, at det ikke er hans mening, at et ministerium eller anden administrativ myndighed skal have en ubetinget pligt til at besvare eller berigtige et hvilket som helst urigtigt andragende i henvendelser til vedkommende myndighed. Jeg er tilfreds med denne konstatering. Jeg har ment, at den i det foreliggende tilfælde fremsatte påstand havde en sådan karakter, at der ikke var anledning til at foranledige den berigtiget. Ombudsmanden har skønnet anderledes i dette konkrete tilfælde.

Endvidere anmodede det ærede medlem hr. Adam Møller den højtærede stats- og udenrigsminister om oplysning om, hvorledes arbejdet forløber i kommissionen om den offentlige forvaltning.

Statsministeren har bedt mig oplyse, at kommissionen har haft en mere generel behandling af offentlighedsspørgsmålet, og at man i denne forbindelse vedtog at fore-